

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATAREA DISCRIMINĂRII

Autoritate de stat autonomă

Operator de date cu caracter personal nr. 11375

HOTĂRÂREA NR. 493 din 13.07.2016

Dosar nr.: 6842015

Petiția nr.: 7412 din data 19.11.2015

Petent: ...

Reclamat: Casa de Asigurări de Sănătate Timiș

Obiect: încetarea contractului de furnizare servicii medicale

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul sau reședința petentei

I.1.1.

I..2. Numele, domiciliul sau reședința reclamatului

I.2.1. Casa de Asigurări de Sănătate Timiș cu sediul în Mun. Timișoara, str. Corbului, nr.4, județul Timiș

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

2.1. Obiectul plângerii vizează o posibilă faptă de discriminare prin faptul că doar medicii din mediul rural pot continua activitatea în relație contractuală cu Casele de Asigurări de Sănătate după împlinirea vârstei de pensionare.

III. Procedura de citare

3.1. În temeiul art. 20, alin.4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura de citare.

3.2. Prin adresa cu nr. 7412 din 02.12.2015 a fost citat petentul, iar prin adresa cu nr. 7576 din 02.12.2015 a fost citat reclamatul prin reprezentant.

3.3. Părțile au fost citate pentru termenul stabilit de Consiliu, la data de 15.12.2015.

3.4. La termen părțile nu s-au prezentat.

IV. Susținerile părților

Susținerile petentului

4.1.1. Prin adresa nr 7412 din 19.11.2015, petentul medic de familie, administrator al S.C. Alhona Dr. ..S.R.L, având ca obiect de activitate furnizarea de servicii în medicina primară, sesizează faptul că a primit în data de 09.10.2015 o notificare emisă de către Casa de Asigurări de Sănătate Timiș prin care îl informa cu privire la încetarea contractului de furnizare servicii medicale în asistență medicală primară începând cu data de 01.01.2016. Potrivit prevederilor art. 391 alin. 1 din Legea nr.95/2006, *“Medicii se pensionează la vârsta de 65 de ani indiferent de sex”* iar la alin.8 prevede următoarele: *“Prin excepție de la prevederile alin.1, medicii titulari ai cabinetelor de medicină de familie din mediul rural care își desfășoară activitatea în relație contractuală cu casele de asigurări de sănătate județene, își pot continua activitatea în aceleași condiții, după împlinirea vârstei de pensionare, la cerere, , cu avizul anual eliberat de direcția de sănătate publică județeană și de CMR, prin colegiile județene ale medicilor, pe baza certificatului de sănătate”*.

4.1.2. Petentul susține că nu face parte din sistemul public de sănătate, funcționând ca medic de familie într-o societate cu răspundere limitată, sau într-un cabinet medical individual, persoana juridică de drept privat, nu înțelege ce importanță are dacă a împlinit sau nu vârsta standard de pensionare de 65 de ani în condițiile în care numai în sistemul public împlinirea vârstei de 65 de ani are consecința directă a pensionării persoanei ce a împlinit această vârstă, în sistemul privat, persoana putând continua activitatea și după această vârstă, fără nici un fel de limitare de timp.

Potentul precizează faptul că s-a pensionat la vârsta de 65 de ani și profesează în aceleași condiții și consideră că nu este nici moral și nici legal să se creeze o discriminare bazată numai pe criteriul locului unde se găsește cabinetul de medicină de familie, respectiv în urban sau rural.

4.1.3. De asemenea, consideră că discriminarea este și de natură regională deoarece în județul vecin nu se aplică nici un fel de restricționare a reînnoirii contractelor de furnizare de servicii medicale de către medicii de familie pensionari peste 65 de ani.

4.1.4. Mai precizează faptul că, încetarea contractului de furnizare de servicii medicale în asistență medicală primară ca și în cazul altor colegi aflați în aceeași situație ar crea un prejudiciu real asiguraților înscriși pe lista de pacienți pentru că sunt lăsați brusc fără asistență medicală necesară.

4.2. Susținerile părții reclamante

Susținerile Casei Județene de Asigurări de Sănătate Timiș

4.2.1. Prin adresa nr. 7896 din 15.12.2015 reclamantul solicită respingerea cererii ca fiind netemeinică și nelegală din următoarele motive:

Potrivit art. 391 alin 1 din Legea nr. 95/2006 *“Medicii se pensionează la vârsta de 65 de ani indiferent de sex”* iar la alin.8 prevede următoarele: *“Prin excepție de la prevederile alin.1, **medicii titulari ai cabinetelor de medicină de familie din mediul rural care își desfășoară activitatea în relație contractuală cu casele de asigurări de sănătate județene, își pot continua activitatea în aceleași condiții, după împlinirea vârstei de pensionare, la cerere, , cu avizul anual eliberat de direcția de sănătate publică județeană și de CMR, prin colegiile județene ale medicilor, pe baza certificatului de sănătate”***.

4.2.2. În aceste condiții, consideră că petentul se află într-o eroare de drept în sensul că încetarea contractelor de furnizare servicii medicale începând cu data de 01.01.2016 cu medicii de familie care au împlinit vârsta de 65 de ani și care își desfășoară activitatea în mediul urban, este o decizie temeinică și legală și nu reprezintă un punct de vedere sau o opinie a reclamantei, restricția fiind impusă chiar de către textul legal menționat mai sus.

4.2.3. În concluzie, reclamata precizează faptul că, doar a aplicat un text legal. Totodată, chiar art. 391, alin.8 din Legea 95/2006 stipulează că doar medicii din mediul rural pot continua activitatea în relație contractuală cu casele de asigurări de sănătate după împlinirea vârstei de pensionare, voința legiuitorului fiind aceea de a facilita acordarea asistenței medicale din mediul rural, considerate de altfel zone defavorizate din acest punct de vedere, motiv pentru care solicită respingerea sesizării ca temeinică și nelegală.

V. Motivele de fapt și de drept

5.1. **În fapt**, Colegiul director reține faptul că este o măsură afirmativă prevederea din legea nr. 95/2006.

5.2. **În drept**, coroborat actului normativ care reglementează prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare precum și atribuțiile și domeniul de activitate al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, Colegiul director trebuie să analizeze în ce măsură obiectul petiției este de natură să cadă sub incidența prevederilor O.G. nr.137/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Astfel, Colegiul director analizează în strânsă legătură în ce măsură obiectul unei petiții întrunește, în prima instanță, elementele art. 2 al O.G. nr.137/2000, republicată, cuprins în Capitolul I Principii și definiții al Ordonanței și subsecvent, elementele faptelor prevăzute și sancționate contravențional în Capitolul II Dispoziții Speciale, Secțiunea I-VI din Ordonanță. În măsura în care se reține întrunirea elementelor discriminării, așa cum este definită în art. 2, comportamentul în speță atrage răspunderea contravențională, după caz, în condițiile în care sunt întrunite elementele constitutive ale faptelor contravenționale prevăzute și sancționate de O.G. nr. 137/2000, republicată.

5.3. Conform art. 2 alin.1 din O.G. 137/2000, privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, constituie discriminare „orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV sau apartenență la o categorie defavorizată, care are ca scop sau efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice,,.

5.4. Colegiul director analizează dacă în cazul semnalat de petent se întrunesc condițiile pentru existența unei fapte de discriminare. Pentru ca o faptă să fie calificată discriminatorie trebuie să îndeplinească următoarele condiții: a) existența unui tratament diferențiat a unor situații analoage sau omiterea de a trata în mod diferit situații diferite, necomparabile; b) existența unui criteriu de discriminare conform art. 2 alin. 1 din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, cu modificările ulterioare; c) tratamentul să aibă drept scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a unui drept recunoscut de lege; d) tratamentul diferențiat să nu fie justificat obiectiv de un scop legitim, iar metodele de atingere a acelui scop să nu fie adecvate și necesare.

5.5. Reținând în coroborare cu aceste aspecte definiția discriminării, astfel cum este reglementată de articolul 2 alin.1 din O.G.137/2000 cu modificările și completările ulterioare, republicată, Colegiul director se raportează la modul în care sunt întrunite cumulativ elementele constitutive ale art. 2 din O.G. 137/2000. Pentru a ne situa în domeniul de aplicare al art. 2, alin. 1 *deosebirea, excluderea, restricția sau preferința* trebuie să aibă la bază unul dintre *criteriile* prevăzute de către art. 2, alin. 1, și trebuie să se refere la persoane aflate în *situații comparabile* dar care sunt tratate în *mod diferit* datorită apartenenței lor la

una dintre categoriile prevăzute în textul de lege menționat anterior. Așa cum reiese din motivația invocată anterior, pentru a ne găsi în situația unei fapte de discriminare trebuie să avem două situații comparabile la care tratamentul aplicat să fi fost diferit. Subsecvent, tratamentul diferențiat trebuie să urmărească sau să aibă ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

5.6. În speță, petentul sesizează faptul că în mediul rural pot rămâne în contract cu casele de asigurări medicii care au împlinit vârsta de 65 de ani, potrivit art. 391 alin 1 din Legea nr. 95/2006 *“Medicii se pensionează la vârsta de 65 de ani indiferent de sex”*, iar la alin.8 prevede următoarele: *“Prin excepție de la prevederile alin.1, **medicii titulari ai cabinetelor de medicină de familie din mediul rural care își desfășoară activitatea în relație contractuală cu casele de asigurări de sănătate județene, își pot continua activitatea în aceleași condiții, după împlinirea vârstei de pensionare, la cerere, , cu avizul anual eliberat de direcția de sănătate publică județeană și de CMR, prin colegiile județene ale medicilor, pe baza certificatului de sănătate”***.

Colegiul director reține că, este o măsură afirmativă tocmai pentru a facilita acordarea asistenței medicale din mediul rural, considerate de altfel zone defavorizate din acest punct de vedere. Astfel, Colegiul director este de opinie că această măsură a fost luată tocmai pentru faptul că nu există suficienți medici în rural, motiv pentru care a fost necesară o astfel de măsură afirmativă în vederea asigurării de personal medical în mediul rural.

5.7. Din analiza obiectului petiției raportat la îndeplinirea elementelor constitutive ale faptei de discriminare, Colegiul director reține că, în speță, acestea nu se întrunesc, nefiind vorba de un tratament diferențiat (situațiile nefiind comparabile, rural-urban), nefiind încălcat principiul egalității și nici cel al nediscriminării. Prin urmare, Colegiul director decide faptul că, în cazul semnalat de petent, nu s-a săvârșit o faptă de discriminare, potrivit O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată.

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Nu se întrunesc elementele constitutive ale faptei de discriminare (nu sunt situații comparabile) potrivit art. 2, alin. 1 din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată;

2. O copie a hotărârii se va transmite părților.

VI. Modalitatea de plată a amenzii:

Nu este cazul.

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita.

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, în termen de 15 zile de la data primirii, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată** și **Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ**.

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

BERTZI THEODORA – membru

DINCĂ ILIE – membru

HALLER ISTVÁN – membru

LAZĂR MARIA – membru

MANOLE FLORIN – membru

POPA CLAUDIA SORINA – membru

Data redactării: 05.08.2016

Redactat și motivat de F.V.,P.C.S.

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.